

RZECZPOSPOLITA POLSKA

Rzecznik Praw Dziecka

Mikołaj Pawlak

Warszawa, 23 września 2021 roku

ZSM.420.9.2021.AC

Pan

Senator Aleksander Pocięj

Przewodniczący Komisji

Praw Człowieka, Praworządności i Petycji

Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Przewodniczący,

odpowiadając na Pana pismo zawierające prośbę o przedstawienie przeze mnie stanowiska odnośnie petycji złożonej do Senatu RP przez Helsińską Fundację Praw Człowieka, 19 innych organizacji pozarządowych i 220 obywateli, a dotyczącą przygotowania przez Senat projektu ustawy wyrażającej zgodę na ratyfikację przez Polskę trzeciego Protokołu fakultatywnego do Konwencji o prawach dziecka, uprzejmie wyjaśniam, że nie dostrzegam potrzeby związania się przez Rzeczpospolitą Polską postanowieniami tego Protokołu.

Polski system ochrony praw dziecka jest jednym z najlepszych.

Podkreślenia wymaga, że liczne rozwiązania krajowe, w szczególności ustawa z dnia 6 stycznia 2000 r. o Rzeczniku Praw Dziecka (Tekst jedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 141), stawiane są na forum Organizacji Narodów Zjednoczonych i Europejskiej Sieci Rzeczników Praw Dziecka (ENOC) za wzór, jeśli chodzi o skuteczne mechanizmy ochrony praw najmłodszych. Szerokie, niespotykane w skali światowej kompetencje Rzecznika Praw Dziecka, który może nie tylko kontrolować działalność instytucji publicznych zajmujących się (w jakikolwiek sposób) sprawami dzieci, czynnie uczestniczyć w postępowaniach sądowych oraz administracyjnych dotyczących małoletnich, lecz także inicjować takie postępowania na rzecz dzieci, skarżyć niekorzystne dla nich decyzje i orzeczenia oraz korzystać z nadzwyczajnych środków zaskarżenia takich jak: kasacja, skarga kasacyjna czy nadzwyczajna, czynią – w moim przekonaniu – krajowy system skargowy w sprawach dzieci kompletnym i niewymagającym obecnie uzupełnienia postanowieniami trzeciego Protokołu.

Troska o sprawy dzieci i ich dobro powinna być realizowana u podstaw, przez tworzenie dobrego prawa, a następnie przez sprawną jego realizację, w każdej procedurze

– począwszy od pierwszej instancji – z zachowaniem reguł wynikających z art. 3 Konwencji o prawach dziecka. Rzecznik Praw Dziecka jest zaś organem, który – mając na względzie jedynie dobro oraz najlepszy interes małoletnich (podobnie zatem jak Komitet Praw Dziecka) – stoi na straży praw najmłodszych, wskazuje władzom publicznym systemowe problemy prawne dotyczące praw dziecka i stanu ich przestrzegania, a także realnie walczy o dobro dzieci w ramach indywidualnych postępowań.

Mając powyższe na uwadze, stoję na stanowisku, że nie zachodzi potrzeba przekazywania przez Polskę organowi zewnętrznemu dodatkowych uprawnień wynikających z trzeciego Protokołu fakultatywnego do Konwencji o prawach dziecka.

Wyrażam nadzieję, że uzna Pan Przewodniczący moje wyjaśnienia za wyczerpujące.

